

I PHURI – THAGARES KIRI BORI

Uli ekh phuri dasnori. Ando pe khereste beshela. Huch na inklyol avri. Smuchinela pi angushti. Smuchinela, smuchinela pi angushti i achhy-ola but parni. Nakhle ekh dzhambazya othar, a oy pokazhinela pi angushti andar ekh hev. I okola roma gele pash late.

– A, chhe! Soske pokazhinesa ti angushti?

A, oy phenela:

– Mangava te achhyovav i thagareske bori. Te dzhan te phenen leske te avel te sgodinen man leskere chhaveste.

– Mi, but sinen phuri, chhe!

– Ka phenen o thagareske, kana avena te len man, nisavi lampa te na svetinel! Ni lende te na svetinen lampes.

Lile e roma, gele ko thagar.

– Thagara! Hu ko agurno kher isi ekh chhay! Samo lako angushto te dikhes! Ledos, parno thut, shuk! Phenles, kana ka dzhan te len la, nisavi lampa te na svetinel. Vsichko temno te ovel.

O thagar shundyas e romen. Gelo, godindyas la. Lilyas la, ha, ande pe khereste. Temno, sichko temno.

Akana lile e terne te pashlyon peske. Andre temnitsa. Gelo o raklo hay, astarela la. Galinela la. „Nyau-mau“, phuro manush.

– Gey! Siy si keyka chhay, dav lake daya bulya?

Kana thardyas i lampa – phuri baba.

– Pfu-u-u! Mo dat, so andyas mange, akana?

Vazdel pi chang, kay shibninel la, kate udar naavre. Lile la, chhite la ko bokluki. Beshti i phuri, molinela pes o Devleske:

– E, papu! Keres man ekh shukar chhay, ta te preberinel man o thagar, te av leske bori!

Devlikani buti. Kerdes la krasivo. Shuk. Kay beshtes ki bokluki thay e manusha nakhena othar, phenena:

– A be, thagara! Oti chhityan te borya ki bokluki?

– So si?

– Oti chhityan te borya ki bokluki? Mi oy othe thablyola, pokyola.

– Hay, nashen atar, be! Thablyola, pokyola! Phuri baba!

– Ama, sar phuri baba? Mi zha dikh sai si!

Kana gelo te dikhel, o phuri baba terni, kapka seedno. I ov phela pe